» **Dossier de premsa**
3 novembre 2026

EXPOSICIÓ TEMPORAL

Asunción Bastida. Barcelona i l'alta costura

Del 4 de novembre de 2026 al 14 de març de 2027. Disseny Hub Barcelona

Asunción Bastida. Barcelona i l'alta costura

Del 4 de novembre de 2026 al 14 de març de 2027, Disseny Hub Barcelona

INTRODUCCIÓ:

Del **4 de novembre de 2026 al 14 de març de 2027** es podrà veure al Disseny Hub Barcelona ***Asunción Bastida. Barcelona i l'alta costura***, la primera retrospectiva dedicada a aquesta **dissenyadora de moda pionera i empresària d'èxit** que va situar el seu nom entre els grans de l'alta costura espanyola del segle XX, al costat de Cristóbal Balenciaga, Manuel Pertegaz o Pedro Rodríguez. Considerada per la comissària com "la Chanel espanyola" per les seves aportacions innovadores, Bastida va superar els entrebancs que tenien les dones en una època en què la societat els reservava el paper de la cura de la llar i de la família, i **va convertir la seva casa de modes en una de les més importants** a Barcelona i a Madrid, reconeguda també més enllà de les fronteres espanyoles.

La mostra, comissariada per **Laura Ballarín Bescós i** produïda pel **DHub** i **La Fábrica**, proposa **recuperar el llegat invisibilitzat de Bastida** i obre la porta a repensar les narratives hegemòniques de la història de la moda des de la perspectiva de gènere i en el context sociopolític del segle XX a Espanya. A més, posa la mirada també sobre altres dones que van ser claus en el desenvolupament d'aquesta indústria com ara les maniquins, una figura que a l'època va estar estigmatitzada. Tot això, en el context d'una **Barcelona** que es va erigir en **capital de l'alta costura** amb dissenyadors i dissenyadores de referència, botigues exclusives i desfilades destacades.

Asunción Bastida a la seva casa d'alta costura de Barcelona, ca. 1965-1970. Museu del Disseny-DHub. Fons Asunción Bastida

L'exposició reuneix **centenars de peces, entre fotografies de moda, figurins originals, material documental, revistes, publicitat i arxius audiovisuals a més de peces tèxtils**. Moltes provenen del Museu del Disseny-DHub i de la seva Biblioteca i Arxiu, però també del fons fins ara inèdit de Viky Ballarín, la degana de les maniquís espanyoles que va treballar per a Asunción Bastida durant 30 anys. A més, se'n poden veure també altres procedents de fons d'institucions públiques i col·leccions privades.

La modista que va crear un empori

Asunción Bastida **va néixer l'any 1902** a Barcelona. El seu pare era propietari d'un gran basar de sastreria al Passeig de Gràcia. Malgrat que la vocació de modista se li va despertar de ben jove, l'oposició de la seva família va fer que no s'hi dediqués fins que es va casar. El seu marit, Marcelino Mases, tenia un comerç de gèneres de punt al carrer Girona, que ella **va convertir amb el temps en una modisteria sota el nom Modas Mases de Asunción Bastida**. El negoci es va anar expandint i va poder traslladar-lo a la Gran Via l'any 1928. Sis anys més tard, amb el prestigi obtingut i l'augment de la clientela, Bastida va traslladar la casa d'alta costura al número 96 de Passeig de Gràcia, a tocar de la Pedrera i en ple Quadrat d'Or. Aquell mateix any, **va expandir el seu negoci a Madrid**.

Després del parèntesi de la Guerra Civil, durant la qual Bastida es va establir a Sant Sebastià, el 1939 va tornar a Barcelona i va reobrir els seus salons. El seu prestigi va anar en augment i, a la dècada dels 40, el negoci es va expandir amb una ampliació de la casa de Barcelona, un canvi d'ubicació a Madrid i una nova sucursal a Sevilla, a més de l'organització de desfilades a diverses ciutats espanyoles. També a principis d'aquesta dècada es va fundar a Barcelona la **Cooperativa d'Alta Costura**, inspirada en la Cambra Sindical d'Alta Costura i vinculada a l'aparell sindical del règim. Bastida va ser una de les sòcies fundadores –l'**única dona fins a l'entrada de Carmen Mir més de 20 anys després**– i va formar part del que es va anomenar el selecte **grup dels "cinc grans" de l'alta costura espanyola**, juntament amb **Pedro Rodríguez, Pertegaz, Santa Eulalia i El Dique Flotante**.

Molt atenta i connectada amb les avantguardes parisenques, Bastida va ser una pionera en la indústria de la moda. Va ser la **primera dissenyadora que va introduir el cotó en l'alta costura espanyola**, fet que va canviar els codis del luxe des de l'excel·lència tècnica. També va ser **precursora en la introducció del biquini a Espanya**, poc després de l'aparició del dues peces a França. A més, **va promoure la internacionalització de la moda espanyola** amb les seves desfilades a Europa, Àfrica i Amèrica. Mostra del seu prestigi i bones connexions internacionals és el fet que va ser l'**única dissenyadora autoritzada per Christian Dior per reproduir i vendre en exclusiva els seus models a Espanya**.

Bastida va heretar del seu pare una audaç visió empresarial, que sumada a la seva valentia, la va convertir en **impulsora del prêt-à-porter a Espanya** amb l'obertura de la boutique de la seva firma, on va comercialitzar la col·lecció Jeunes Filles, dissenyada en col·laboració amb Jacques Heim, així com peces *sport* i complements. Una altra de les fites importants va ser la **creació de la revista *Boletín de la Moda***, una de les principals revistes de difusió de l'alta costura durant vint anys i que li va permetre, a més, obrir una nova línia de negoci: la impremta. Conscient de com havia de treballar per donar publicitat a les seves col·leccions, va establir una **relació molt forta amb el món del cinema** i **va vestir a grans estrelles com ara Lola Flores** –a qui va fer el vestit de núvia, que es pot veure a l'exposició–, **Sara Montiel, Mary Sempere o Amparo Rivelles**.

Tot això la va convertir en un referent a Barcelona i Espanya durant els seus **50 anys de trajectòria en el món de la moda**.

Maniquins de les cases d'alta costura de Barcelona desfilant a Montjuïc, 1955. Fondo Viky Ballarín. Fotografia: Hortolà

Les capses que guardaven la memòria de la moda

L'origen d'*Asunción Bastida. Barcelona i l'alta costura* és una història personal que relliga la història familiar de la comissària amb la de la modista catalana. Quan la seva tieta àvia mor a la seva Osca natal, Laura Ballarín Bescós revisa les capses de records guardades amb discreció i delicadesa durant anys i es troba amb **centenars de fotografies, vestits i retalls de premsa esgrogueïts**. Un d'aquests articles era una entrevista a **Viky Ballarín**, on se la descrivia com "la degana de les models espanyoles". També hi havia fotos que situaven a Viky Ballarín a Egipte, París o Nova York, a glamuroses desfilades i envoltada de gent. Aquesta troballa revela a la comissària una faceta que no coneixia de la seva tieta àvia: quan va emigrar a Barcelona i, després de treballar a una casa de l'alta burgesia de la ciutat, Viky va conèixer a Asunción Bastida i va estar **treballant amb ella com a model durant més de trenta anys**.

Empesa per la curiositat envers la història de la seva família, Ballarín va descobrir la figura de Bastida, el prestigi que va aconseguir durant els seus cinquanta anys de trajectòria i, en contrast, l'escassa informació pública que existia al respecte. Per això, a partir del descobriment del fons de peces de la seva tieta, va iniciar una **investigació que cristal·litza ara en aquesta primera exposició**

retrospectiva dedicada a Bastida i també **en la primera publicació** centrada en la figura d'aquesta modista barcelonina.

Asunción Bastida al Museu del Disseny

Una de les primeres institucions a les quals va recórrer Laura Ballarín Bescós en la seva investigació va ser el **Museu del Disseny-DHub**, que custodia peces de la dissenyadora. La Col·lecció de disseny de moda compta amb **13 peces dissenyades per Asunción Bastida (4 barrets, 7 vestits, 1 abric i 1 jaqueta)**. D'aquestes, a l'exposició es podran veure cinc vestits i quatre barrets dels anys 40, 50 i 60.

A més, la **Biblioteca i Arxiu del Disseny** conserva el **Fons Asunción Bastida**, un valuós testimoni documental de l'activitat de la seva casa d'alta costura. El gruix de l'arxiu, donat al museu per la seva família l'any 2021, el formen més de **6.000 figurins originals, que mostren les diferents col·leccions que va dissenyar des de 1943 fins a 1971**. També inclou un petit conjunt de retrats de la dissenyadora, fotografies de models, i d'actes socials en què va participar. Finalment hi trobem un recull de premsa i la col·lecció completa de la revista ***Boletín de la moda***, que va dirigir la mateixa Asunción Bastida.

Vestit de còctel de tul de cotó flocat amb xenilla i llaç de vellut, 1956

ÀMBITS:

1- ELS ORÍGENS D'UNA PIONERA. APRENDRE UN OFICI

Quan només té setze anys, Asunción Bastida comença a arreglar-se vestits, puntada per puntada, per adaptar-los al seu gust. Creix en una família dedicada al negoci tèxtil. El seu pare, Alejandro Bastida, regenta Casa Bastida, un gran basar de sastreria del Passeig de Gràcia que introdueix a Barcelona les novetats de París i Londres. Aquest contacte primerenc amb els centres internacionals de la moda marcarà la seva manera d'entendre la creació i l'alta costura.

Maniquins amb dos vestits d'inspiració clàssica al primer pis de Modas Mases d'Asunción Bastida a la Gran Via de Barcelona, 1934. Museu del Disseny-DHub. Fons Asunción Bastida

El 1926, amb vint-i-quatre anys, transforma el negoci de gèneres de punt del seu marit, Marcelino Mases (situat al número 90 del carrer Girona) en una modisteria: Modas Mases de Asunción Bastida. Comença a dissenyar una identitat pròpia, influïda per la modernitat dels anys vint, amb siluetes rectes i depurades. Els seus inicis la marquen de tal manera, que el 1957 recuperarà aquesta

influència amb la col·lecció Inspiración 1925 i, el 1964, amb la col·lecció Reminiscencias de los años 20, amb peces d'estil xarleston.

El reconeixement institucional li arriba el 1935, quan rep el Gran Premi i Medalla d'Or a l'Exposició de l'Art del Vestir, concedits pel Govern de la República. Les seves creacions vesteixen les millors actrius de l'època, com Maria Fernanda Ladrón de Guevara, i la miss Espanya i soprano Teresa Daniel.

1.1.- BARCELONA, LA CAPITAL DE L'ALTA COSTURA

Viky Ballarín al Saló de la Moda Espanyola celebrat a l'hotel Ritz de Barcelona i organitzat per la Cooperativa d'Alta Costura, 1957. Fondo Viky Ballarín

A començaments del segle XX, Catalunya és un motor de la indústria tèxtil europea. La regió concentra el 80% de la producció de cotó a Espanya i és pionera en l'ús de maquinària i en la innovació en estampats. Milers de dones treballen a les fàbriques o es dediquen a la confecció, i centenars d'homes regenten negocis de teles.

Barcelona funciona com una ciutat taller i, a mitjans de segle, impulsada per l'auge econòmic de la burgesia i les seves connexions amb París, s'erigeix en capital de l'alta costura espanyola.

El Quadrat d'Or, entorn del Passeig de Gràcia, els comerços de teixit exhibeixen els seus gèneres als aparadors i els cases d'alta costura s'instal·len als edificis modernistes. Asunción Bastida s'estableix al número 96 del passeig de Gràcia, al costat de la Pedrera, a l'antic habitatge del pintor Ramon Casas. Ubica els tallers a la planta baixa i posa a la primera el laboratori i els salons on les models passen les col·leccions. L'èxit de la firma n'impulsa una ràpida expansió. Obre una sucursal a Madrid, a prop de la Gran Via -més tard la traslladarà al carrer Hermosilla-, i fins i tot una altra a Sevilla.

2- LA VOLUNTAT DE VESTIR UNA ÈPOCA

Després del cop d'estat de 1936, Bastida es trasllada a Sant Sebastià, on manté l'activitat professional per a l'exclusiva clientela que es pot permetre comprar els seus dissenys durant la Guerra Civil. Des d'allà dirigeix l'organització dels tallers que assisteixen els hospitals i les tropes del bàndol insurgent.

Un cop acabada la guerra, torna a Barcelona i reobre els seus salons malgrat l'escassedat de materials. La doctrina del nacionalcatolicisme transforma la idea d'elegància i imposa la sobrietat i discreció. A més de les influències militars, torna el "negre espanyol" i les mantellines s'aprofiten com a xals. Bastida sempre defensarà que el luxe suprem resideix en la simplicitat i la naturalitat.

Malgrat la rigidesa de l'època, a les seves col·leccions de primavera-estiu hi inclou vestits de colors vibrants, rics en brodats i estampats florals. Peces que són un luxe inassolible per a la majoria de la població d'un país que, sumit en la misèria, ha de sargir els mitjons.

2.1.- LA DESTRESA D'OBRIR CAMÍ A LA MODERNITAT

Com a dona, Bastida sap com es viu dins de les peces de roba. Han de ser còmodes i versàtils sense renunciar a l'elegància. És per això que al 1934 introdueix el lli i el cotó en les seves col·leccions de camp i de platja, tal com havia fet Chanel. Com que és tot un èxit, Bastida s'atreveix a fer servir aquests teixits quotidians, que fins llavors quedaven fora dels codis del luxe, per confeccionar vestits de nit i, fins i tot, els seus brodats d'inspiració modernista.

A més, llança noves línies de negoci que complementen les seves col·leccions d'alta costura, articulen un llenguatge estètic propi i consoliden la imatge de la marca més enllà del vestit. La primera és una divisió de llenceria que Lolita Bastida, la seva germana i mà dreta.

El 1947 torna a demostrar la seva connexió amb les avantguardes de la moda i, quan tan sols feia un any que el biquini havia aparegut a França, n'inclou diversos models a la seva col·lecció d'estiu. L'aposta és atrevida: el franquisme no n'autoritzarà l'ús fins a 1953.

La seva gran fita arriba el 1951, en obrir la seva primera boutique al carrer Claudio Coello, a Madrid. Impulsora del *prêt-à-porter*, col·labora amb el parisenc Jacques Heim en el disseny de la col·lecció Jeunes Filles, concebuda per a la clientela més jove.

2.2.- DE PROFESSIÓ, MANIQUÍ

Abans de la consolidació de l'alta costura, mostrar un vestit era un gest informal. La professió de maniquí no estava reconeguda i, durant la dictadura, dedicar-s'hi fregava l'escàndol. La casa d'Asunción Bastida contribueix a transformar la percepció d'aquest ofici. Quan desfilen, les maniquins donen vida a siluetes i mostren el volum i el moviment de les teles. A més, la dissenyadora pot ajustar la peça directament damunt del cos. Lluït davant de la clientela, el vestit deixa de ser una simple peça i esdevé un objecte aspiracional.

Als anys quaranta, María Teresa Zubiaur -futura nora de la dissenyadora- ja mostra vestits d'Asunción Bastida. Als cinquanta hi destaca Viky Ballarín, degana de les maniquins espanyoles, que treballa a la casa durant més de vint anys. Als seixanta, el rostre més conegut és Paloma Cela, que després farà el salt al cinema. També comencen a la casa Laura Valenzuela i Pilar Bardem. Allà coincideixen, a més, maniquins internacionals com Jeanne Lacluque, Mavis van Rensburg o Ivana Uehlein.

Asunción Bastida al costat de les seves maniquins al Gran Teatre del Liceu, 1963. Fondo Viky Ballarín. Fotografia: Josep Postius

3- EL PODER DEL GUARDARROBA

Als cinquanta, Espanya està en bancarrota però els Pactes de Madrid amb l'"amic americà" suposen un punt d'inflexió. Aquesta aliança trenca l'aïllament internacional i impulsa les relacions comercials de l'alta costura barcelonina amb la clientela nord-americana.

Bastida consolida el seu prestigi internacional. La seva posició en els cercles de París li permet obtenir la validació de Christian Dior per reproduir els seus models i vendre'ls a Espanya amb l'etiqueta Dior. Aquest dissenyador és qui, després de la Segona Guerra Mundial i la sortida de la dona de les fàbriques, introdueix el New Look, de cintura marcada i volum ampli. Bastida incorpora aquesta nova silueta en les seves col·leccions adaptant-la als codis de la dictadura.

La moda actua com una eina potent d'estatus i autoritat. Un armari elegant que demostri el poder adquisitiu ha de comptar amb vestits sastre per al matí, abrics per a la tarda i vestits de còctel i de festa per a la nit, sense oblidar els barrets i altres lligadures.

Figurí de la col·lecció primavera-estiu de 1956. Museu del Disseny-DHub. Fons Asunción Bastida

4- VENTS DE CANVI A RITME DE “TWIST”

Als seixanta, la dissidència s’escola entre les escletxes de la censura franquista. Després de la visita dels Beatles, la joventut balla a ritme de *twist* i els carrers adopten l’estètica ie-ie.

Progressivament, Londres desplaça a París com a principal laboratori de la moda. Des d’allà, Mary Quant, amb la seva minifaldilla, proposa siluetes i materials nous, i una manera de vestir més en sintonia amb una generació que busca diferenciar-se dels seus pares i mares. Aquestes ànsies de llibertat, sumades a l’avenç de la industrialització, impulsen la roba “llesta per portar”. La moda es democratitza i transforma un sistema que havia estat liderat per l’alta costura.

Bastida busca adaptar-se als nous temps i trenca amb la rigidesa dels cinquanta: escurça tímidament les faldilles i abraça la silueta en trapezi. Una discreta renovació estètica que li permet mantenir-se fidel al seu estil i a al seva clientela tradicional, entre les quals hi ha dones de l’aristocràcia i l’alta societat.

5- LA DARRERA REINVENCIÓ

Una decisió política precipita la fi de l’edat daurada de l’alta costura espanyola: el Ministeri d’Hisenda imposa el pagament de l’impost de luxe a les cases que presenten les seves col·leccions en desfilades. Per eludir el gravamen, Bastida hi respon presentant les seves col·leccions en penjadors, fet que desencadena l’”aturada de les guapes”, secundat per les maniquins de les firmes més importants.

Tot i que les desfilades tornen, l’avenç del *prêt-à-porter* és imparable. Conscient del canvi d’era, Bastida emprèn una darrera reinvenció: abandona l’alta costura, transforma els seus salons de Madrid en una boutique i llança ASBAS, la seva firma d’alta confecció, amb pantalons acampanats i amb estampats multicolors.

Els temps han canviat. Un nou sistema de moda transforma per sempre la relació entre indústria, creació i consum. Amb més de setanta anys, Bastida decideix tancar la seva firma. L’èxit del seu llegat en la innovació tèxtil, així com la capacitat d’adaptar-se constantment, també pertanyen a les professionals que l’han acompanyat i han treballat per a la firma durant més de mig segle.

CÀPSULA 1: DEL CAIRE A NOVA YORK. EL PODER TOU DE LA MODA

Per impulsar els seus negocis, les cases d'alta costura funden el 1940 la Cooperativa d'Alta Costura en el marc de l'aparell sindical del règim. Bastida és l'única dona entre els "cinc grans", al costat de Pedro Rodríguez, Manuel Pertegaz, Santa Eulàlia i El Dique Flotante. Presenten col·lecció dos cops l'any al Saló de la Moda Espanyola, publiquen la revista *Alta Costura* per promocionar els seus dissenys i participen en esdeveniments de l'alta societat.

La Direcció General de Turisme, conscient del poder tou de la moda, finança la Cooperativa per mostrar una imatge moderna d'un país aïllat, i també per captar divises. Per atreure el comprador estranger, Bastida crea la "tendència espanyola", inspirada en el *folklore* tradicional. La dissenyadora és una de les primeres a internacionalitzar l'alta costura barcelonina i a portar les seves col·leccions a Europa, Amèrica i Àfrica. També desfila a la icònica Exposició Universal de Brussel·les de 1958, i assoleix tota una fita en participar en la Fira Mundial de Nova York de 1964.

Figurí de la "tendencia espanyola" a la col·lecció de vestits de nit 1952-1953. Museu del Disseny-DHub. Fons Asunción

El 1965, juntament amb el modista Pedro Rodríguez, rep la Placa de Plata al Mèrit Turístic pel seu paper decisiu en la projecció internacional de la moda espanyola.

CÀPSULA 2: UNA REVISTA PRÒPIA I UNA PANTALLA ASPIRACIONAL

En aquesta època, el sistema aspiracional de la moda funciona per "efecte degoteig". Primer, les firmes d'alta costura creen les tendències i les difonen a través de la ràdio, la premsa i la pantalla. Després les dones repliquen les peces als tallers de costura i a les llars per imitar l'estil de les classes benestants.

Bastida entén aviat el potencial de controlar la imatge de la seva firma i de construir un univers visual propi i reconeixible. Sap que el paper és el gran mitjà per arribar a les dones i, el 1952, llança una revista pròpia, *Boletín de la moda*. Durant vint anys, la revista publica la visió de la dissenyadora juntament amb firmes com la de María Luz Morales i amb fotografies de Postius, Gyenes i Joana Biarnès, entre d'altres.

Revista *Boletín de la Moda*, 1952. Museu del Disseny-DHub. Fons Asunción Bastida

Les seves creacions també són habituals a la pantalla gran, tant a les notícies del NO-DO com a les pel·lícules més taquilleres. Dissenya el vestuari de més de trenta llargmetratges durant tres dècades i vesteix estrelles del cinema estatal, com ara Estrellita Castro, Ana Mariscal, Paquita Rico, Amparo Rivelles, Carmen Sevilla, Sara Montiel, Lola Flores o Mary Santpere.

Sari de seda natural. c. 1969-1970. Fons Viky Ballarín. Fotografia: Darío Gil Cabanas

LA COMISSÀRIA:

LAURA BALLARÍN BESCÓS

Periodista, curadora i investigadora en el Departament d'Història de l'Art de la Universidad Nacional de Educación a Distancia (UNED).

El seu treball explora les fissures entre el relat dominant i les narratives testimonials. Estudia la força performativa del testimoni per transformar els discursos, modelar els imaginaris visuals i repensar els consensos sobre allò verídic en la cultura contemporània.

Llicenciada en Periodisme per la Universitat Autònoma de Barcelona, compta amb un màster en Investigació en Periodisme, Discurs i Comunicació per la Universitat Complutense de Madrid i un màster en Direcció de Projectes Culturals per l'Institut Universitari d'Investigació Ortega y Gasset - Gregorio Marañón.

MUSEOGRAFIA:

El disseny de l'espai expositiu, obra d'Studio Animal, parteix de la idea de vestir l'espai. Per fer-ho, es proposa construir tota l'escenografia utilitzant el material fonamental per a la creació de moda: la tela. Grans peces tèxtils de cinc metres d'alçada pengen del sostre del museu de manera que es generen unes voltes invertides dins les quals, a manera d'estoigs, s'exposen les peces. Mentre el visitant passeja per l'exposició, forats de diferents mides permeten anar descobrint l'espai, els diferents continguts i els més de 30 vestits exposats.

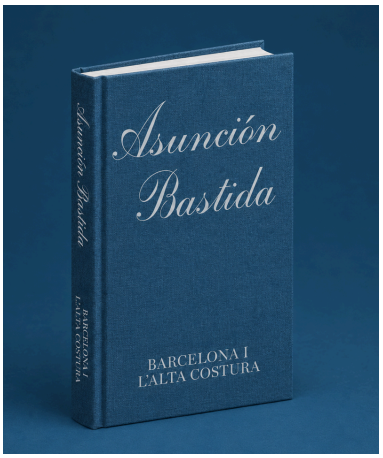
El disseny gràfic expositiu i de comunicació és a càrrec de l'estudi León Romero, mentre que el disseny lumínic l'ha fet Intervento.

ACTIVITATS PARAL·LELES:

Amb motiu de l'exposició, el DHub ha programat una sèrie d'activitats relacionades. Entre altres, s'ha preparat un **cicle de conferències** que tindran lloc mentre duri l'exposició i que aprofundiran en la figura d'Asunción Bastida i en l'univers de l'alta costura a Barcelona. A més, hi haurà **visites guiades a l'exposició** els dissabtes. I a l'octubre va engegar una nova edició del **Club de Lectura 'Llegim el Museu'**, organitzat pel DHub i la Biblioteca El Clot-Josep Benet, amb un programa que combina assaig i ficció per reflexionar sobre la història de la moda, el treball de les dones i el valor simbòlic del vestir.

PUBLICACIÓ:

A més, l'Ajuntament de Barcelona i La Fábrica han editat la publicació ***Asunción Bastida. Barcelona i l'alta costura***. Este es el **primer llibre dedicat a la dissenyadora** que recull la investigación portada a terme per Laura Ballarín Bescós i inclou textos d'altres autors i autores de referència. A través de la seva **trajectòria personal i professional**, explica com va transformar una vocació iniciada molt jove en una de les cases d'alta costura més importants de Barcelona i Madrid. A més de la seva biografia, el llibre ofereix una **panoràmica de l'edat d'or de l'alta costura espanyola entre els anys trenta i setanta**. S'hi descriu el **paper de Barcelona com a capital de la moda**, la creació de la Cooperativa d'Alta Costura, la relació amb París i la projecció internacional de les firmes espanyoles. Finalment, l'obra posa el focus en les **dones que van fer possible aquest univers i que sovint han estat invisibilitzades**: maniquins, cosidores, brodadores i treballadores dels tallers. Hi destaca especialment la **figura de Viky Ballarín**, maniquí de confiança de Bastida durant gairebé tres dècades, i també la relació de la modista amb el cinema i amb artistes icòniques com Sara Montiel i Lola Flores. D'aquesta manera, el llibre es converteix en una **reivindicació de les aportacions de les dones a la història de la moda** i en un homenatge a les professionals que van contribuir a modernitzar i internacionalitzar la cultura visual i la industria de la moda a Espanya.

Autors: Laura Ballarín Bescós (Ed).
Editors: Ajuntament de Barcelona i La Fábrica
Any de publicació: 2026
ISBN: 978-84-9156-735-6 (català) / 978-84-9156-736-3 (castellà)
Número de pàgines: 144 pàgs.
Mides: 16,5 x 24 cm (tancat)
Preu: 32 €

Imatges en alta disponibles per premsa a:
https://eicub.net/share/service/publicSite?node=workspace://SpacesStore/103ef0d9-dd1e-40d0-b0be-c8bfe9f4d3ff

Contacte de premsa:
Paula Mateu
dhubpremsa@bcn.cat

Asunción Bastida. Barcelona i l'alta costura
Del 4 de novembre de 2026 al 14 de març de 2027. Disseny Hub Barcelona
Inauguració: 3 de novembre a les 19h

Preus
Entrada general: 6,2 €
Entrada reduïda: 4,2 €
Entrada general combinada temporals: 8,2 €
Entrada reduïda combinada temporals: 5,2 €
Entrada general combinada: 9,2 € (inclou l'entrada a les exposicions permanents i a les exposicions temporals)
Entrada reduïda combinada: 6,2 € (inclou l'entrada a les exposicions permanents i a les exposicions temporals)